

ROMÂNIA
Avocatul Poporului

Ombudsman

Str. Eugeniu Carada , nr. 3, Sector 3, București

Telefon +40-21-312.71.01 Fax: +40-21-312.49.21 Internet: <http://www.avpoporului.ro> E-mail: avp@avp.ro

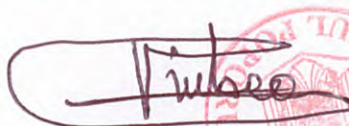
AVOCATUL POPORULUI
REGISTRATURĂ GENERALĂ
IEȘIRE Nr. 12813 / 17. AUG. 2017..

*Domnului prof. univ. dr. Valer Dorneanu,
Președintele Curții Constituționale*

În conformitate cu dispozițiile art. 146 lit. d) teza finală din Constituția României și ale art. 13 alin. (1) lit. f) din Legea nr. 35/1997 privind organizarea și funcționarea instituției Avocatul Poporului, republicată, cu modificările și completările ulterioare, vă transmitem alăturat excepția de neconstituționalitate a prevederilor *art. 68 alin. (1) din Legea nr. 188/1999 privind Statutul funcționarilor publici, republicată*.

Vă asigur, domnule președinte, de înalta mea considerație.

Avocatul Poporului,

Victor CIORBEA

ROMÂNIA
Avocatul Poporului
Ombudsman

Str. Eugeniu Carada , nr. 3, Sector 3, București

Telefon +40-21-312.71.01 Fax: +40-21-312.49.21 Internet: <http://www.avpoporului.ro> E-mail: avp@avp.ro

În conformitate cu dispozițiile art. 146 lit. d) din Constituția României și ale art. 13 alin. (1) lit. f) din Legea nr. 35/1997 privind organizarea și funcționarea instituției Avocatul Poporului, republicată, cu modificările și completările ulterioare, AVOCATUL POPORULUI formulează prezenta

Excepție de neconstituționalitate

referitoare la art. 68 alin. (1) din Legea nr. 188/1999 privind Statutul funcționarilor publici, republicată

Dispozițiile art. 68 alin. (1) din Legea nr. 188/1999 privind Statutul funcționarilor publici, republicată contravin: **principiului egalității în drepturi**, consacrat constituțional prin **art. 16**, coroborate cu **art. 11 și art. 20 din Constituție**, **art. 1 din Protocolul nr. 12** la Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, privind **interzicerea generală a discriminării**, **art. 21 pct. 2** din Declarația Universală a Drepturilor Omului, potrivit căruia „*orice persoană are dreptul de acces egal la funcțiile publice din țara sa*”, **art. 25 lit. c)** din Pactul internațional cu privire la drepturile civile și politice, care stabilește faptul că „*orice cetățean are dreptul și posibilitatea, fără niciuna dintre discriminările la care se referă art. 2 și fără restricții nerezonabile: [...] de a avea acces, în condiții generale de egalitate, la funcțiile publice din țara sa*”, prin raportare la **dreptul la promovarea în clasă al funcționarilor publici care au dobândit o diplomă de studii de nivel superior**.

Prevederile legale criticate au următorul conținut:

”În urma dobândirii unei diplome de studii de nivel superior, funcționarii publici de execuție au dreptul de a participa la examenul organizat pentru ocuparea unei funcții publice într-o clasă superioară celei în care sunt încadrați, dacă studiile absolvite sunt în specialitatea în care își desfășoară activitatea sau dacă autoritatea ori instituția publică apreciază că studiile absolvite sunt utile pentru desfășurarea activității”.

PRECIZĂRI PREALABILE

Legea nr. 188/1999, lege organică, reglementează statutul funcționarilor publici, o categorie specială de salariați, care în virtutea funcției publice, beneficiază de un regim juridic special, cu drepturi și obligații specifice. Forma republicată a legii, consacră un capitol special **carierii funcționarilor publici**, în care se află o secțiune dedicată **promovării acestora**, în clasă, respectiv în grade profesionale. De menționat că, în general, promovarea este o posibilitate, nu un drept al angajaților, fie ei funcționari publici sau nu. Cu toate acestea, legea specială a funcționarilor publici, prin norma criticată în speță, **consacră dreptul la promovare a funcționarilor publici de execuție**, în urma dobândirii unei diplome de studii de nivel superior, **prin participarea la examenul organizat pentru ocuparea unei funcții publice într-o clasă superioară celei în care sunt încadrați**, dacă studiile absolvite sunt în specialitatea în care își desfășoară activitatea sau dacă autoritatea ori instituția publică apreciază că studiile absolvite sunt utile pentru desfășurarea activității.

Aparent, legiuitorul, în virtutea atenției speciale pe care o acordă promovării persoanelor care exercită puterea publică, prin norma legală precitată, **instituie un privilegiu** în favoarea acestora, **acordându-le dreptul**, **nu posibilitatea** de a promova în clasă prin participarea la un examen [alin. (1)], necon condiționat de

existența unui post vacant, ci prin simpla transformare a postului ocupat de funcționarul public ca urmare a promovării examenului [alin. (2)]. Ceea ce la prima vedere pare un privilegiu acordat tuturor funcționarilor publici, în fapt, se dovedește a fi un privilegiu numai pentru o parte dintre aceștia, grevat de data dobândirii diplomei, care trebuie să fie ulterioara numirii în funcția publică.

Prin urmare, cei care nu au valorificat diploma la numirea în funcția publică, în sensul de a fi numiți pe o funcție corespunzătoare studiilor absolvite, diploma va fi considerată ca inexistentă pe întreaga perioadă cât persoana în cauză are calitatea de funcționar public. Această aparență de drept **vine în contradicție cu înseși principiile care stau la baza exercitării funcției publice**, consacrate de art. 3 al legii, și anume: **legalitate, imparțialitate și obiectivitate, transparență, eficiență și eficacitate, stabilitate în exercitarea funcției publice.** Persoanele aflate în această situație care vor să promoveze în clasă nu pot beneficia de acest text de lege, ci sunt obligate să participe la un nou concurs în condiții similare cu persoane care nu sunt funcționari publici. Mărturie în acest sens stau **adresele Autorității Naționale a Funcționarilor Publici**, către autoritățile publice, emise în exercitarea atribuțiilor sale principale: *elaborează politicile și strategiile privind managementul funcției publice și al funcționarilor publici; monitorizează și controlează modul de aplicare a legislației privind funcția publică și funcționarii publici în cadrul autorităților și instituțiilor publice; acordă asistență de specialitate și coordonează metodologic compartimentele de resurse umane din cadrul autorităților și instituțiilor administrației publice centrale și locale* [art. 22 lit. a), c), l) din aceeași lege] **pe de o parte, și practica instanțelor judecătorești, pe de altă parte.** Spre exemplificare, atașăm **decizia nr. 2540/2016 din 6 septembrie 2016**, definitivă, pronunțată de **Curtea de Apel Craiova - Secția contencios administrativ și fiscal** în dosarul nr. 12184/63/2005; **decizia nr. 1537/2011 din 15 martie 2011**, irevocabilă, pronunțată de **Înalta Curte de Casație și Justiție - Secția de contencios administrativ și fiscal** în dosarul nr. 604/39/2010.

Precizam în acest sens că, de-a lungul timpului, mai mulți cetățeni au sesizat instituția Avocatul Poporului cu privire la refuzul instituțiilor publice de a face aplicarea art. 68 alin. (1) din Legea nr. 188/1999, republicată. Demersurile efectuate pentru clarificarea situațiilor respective au reliefat constanta practică a Autorității Naționale a Funcționarilor Publici (A.N.F.P) în sensul celor de mai sus, susținută de Ministerul Dezvoltării Regionale și Administrației Publice. În acest sens, atașăm, cu titlu de exemplu, adresele nr. 34234 din 10 octombrie 2013, nr. 28097 din 8 august 2013, nr. 43070 din 19 octombrie 2016 ale A.N.F.P., respectiv nr. 109705 din 2 decembrie 2015. Astfel, președintele Agenției Naționale a Funcționarilor Publici a comunicat că *"dreptul de a promova în clasă este un drept de carieră conferit exclusiv funcționarilor publici, respectiv persoanelor care au fost numite în funcții publice, și care, ulterior dobândirii acestei calități, au absolvit o formă de învățământ superior de lungă durată, studii universitare de licență sau o formă de învățământ de scurtă durată"*. Cât privește persoanele care au obținut diploma de studii superioare anterior numirii într-o funcție publică, dispozițiile legale incidente sunt interpretate în sensul că, *"ocuparea unei funcții publice inferioare studiilor absolvite a reprezentat manifestarea de voință a persoanei"*, iar ca urmare, prevederile legale respective nu îi sunt aplicabile.

Având în vedere că excepția de neconstituționalitate este o cale de a revendica beneficiul dreptului la egalitate, vă prezentăm

MOTIVELE DE NECONSTITUȚIONALITATE:

Examinând conținutul normativ al art. 68 alin. (1) din Legea nr. 188/1999, republicată, precum și interpretarea și aplicarea sa de către organele îndrituite, observăm că, **în pofida faptului că legea prevede un drept al funcționarilor publici, nevalorificarea unei diplome de studii la data numirii în funcție atrage**

decăderea din dreptul de a promova în clasă, pe întreaga perioadă de exercitare a funcției publice.

1. Încălcarea principiului egalității în drepturi

Potrivit jurisprudenței Curții Constituționale referitoare la principiul egalității în drepturi, astfel cum aceasta a fost conturată prin Decizia nr. 1 din 8 februarie 1994, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 69 din 16 martie 1994, și Decizia nr. 755 din 16 decembrie 2014, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 101 din 9 februarie 2015, paragraful 23, Decizia nr. 683 din 23 noiembrie 2016, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 56 din data de 19 ianuarie 2017, principiul egalității în drepturi presupune instituirea unui tratament egal pentru situații care, în funcție de scopul urmărit, nu sunt diferite. De asemenea, potrivit jurisprudenței constante a Curții Constituționale, situațiile în care se află anumite categorii de persoane trebuie să difere în esență pentru a se justifica deosebirea de tratament juridic, iar această deosebire de tratament trebuie să se bazeze pe un criteriu obiectiv și rațional (spre exemplu, Decizia nr. 86 din 27 februarie 2003, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 207 din 31 martie 2003, Decizia nr. 476 din 8 iunie 2006, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 599 din 11 iulie 2006, Decizia nr. 573 din 3 mai 2011, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 363 din 25 mai 2011, Decizia nr. 366 din 25 iunie 2014, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 644 din 2 septembrie 2014).

Pentru a verifica dacă textul de lege supus discuției respectă exigențele principiului egalității în drepturi, astfel cum au fost reținute în jurisprudența instanței de contencios constituțional, este necesară analizarea normei legale sub aspectele indicate: categorii de persoane, tratament juridic diferit, scopul urmărit, și criteriul folosit de legiuitor pentru instituirea unui tratament juridic diferit. Astfel, constatăm următoarele:

- a) categoriile de persoane: funcționari publici de execuție care au dobândit o diplomă de studii de nivel superior
- înainte de numirea într-o funcție publică;
 - ulterior numirii într-o funcție publică
- b) tratamentul juridic aplicat diferit:
- refuzul dreptului de a participa la examenul de promovare în clasă;
 - acordarea dreptului de a participa la examenul de promovare în clasă;
- c) scopul urmărit: instituirea unui **beneficiu** în favoarea funcționarilor publici;
- d) criteriul folosit: anterioritatea/posterioritatea dobândirii diplomei raportat la numirea în funcție publică.

Argumentul potrivit căruia "*ocuparea unei funcții publice inferioare studiilor absolvite a reprezentat manifestarea de voință a persoanei*" nu poate fi reținut. Chiar dacă persoana respectivă a acceptat o funcție publică inferioară studiilor absolvite la data numirii în funcție, acest fapt nu trebuie să degereze într-un efect sancționatoriu de drept, și anume lipsirea dreptului de promovare în clasă pe întreaga perioadă în care ocupă o funcție publică.

Mai mult, această interpretare vine în directă contradicție cu chiar scopul urmărit de legiuitor, acela de a acorda un beneficiu funcționarilor publici, în virtutea principiilor care coordonează funcția publică. Or, această categorie (care a acceptat o funcție publică inferioară studiilor absolvite) din momentul numirii în funcția publică a decăzut din dreptul la promovarea în clasă și valorificarea studiilor absolvite – drept de care de altfel nu a beneficiat niciun moment. Aceste persoane sunt obligate să participe la concurs, în condiții egale cu persoanele care nu sunt funcționari publici, invalidându-se astfel chiar drepturile de care ar trebui să beneficieze, în calitate de funcționari publici.

Constatăm că scopul urmărit de legiuitor nu numai că rămâne fără efect față de o parte a beneficiarilor, dar se dovedește a fi o sancțiune aplicată pe întreaga perioadă de ocupare a unei funcții publice.

În ceea ce privește cerința ca **situațiile în care se află categoriile de persoane să difere în esență pentru a se justifica deosebirea de tratament juridic**, apreciem că nu este îndeplinită, data dobândirii diplomei raportată la numirea în funcția publică neconstituind **o deosebire de esență între funcționarii publici și nici un criteriu obiectiv și rațional de natură să justifice anularea unui beneficiu legal**.

Pe cale de consecință, apreciem că textul legal criticat nu satisface rigorile constituționale și jurisprudențiale ale art. 16 din Legea fundamentală. În acest sens, amintim că **discriminarea se bazează pe noțiunea de excludere de la un drept** (Decizia Curții Constituționale nr. 62 din 21 octombrie 1993, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 49 din 25 februarie 1994), iar **remediul constituțional specific, în cazul constatării neconstituționalității discriminării, îl reprezintă acordarea sau accesul la beneficiul dreptului** (Decizia nr. 685 din 28 iunie 2012, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 470 din 11 iulie 2012, Decizia nr. 164 din 12 martie 2013, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 296 din 23 mai 2013, sau Decizia nr. 681 din 13 noiembrie 2014, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 889 din 8 decembrie 2014).

Așadar, nesocotirea principiului egalității în drepturi are drept consecință neconstituționalitatea normei legale care a determinat încălcarea principiului.

În același sens este și jurisprudența constantă a Curții Europene a Drepturilor Omului, care a statuat că o **deosebire de tratament juridic este discriminatorie atunci când nu este justificată în mod obiectiv și rezonabil, aceasta însemnând că nu urmărește un scop legitim sau nu păstrează un raport rezonabil de proporționalitate**

între mijloacele folosite și obiectivul avut în vedere (Hotărârile din 23 iulie 1968, 13 iunie 1979, 28 noiembrie 1984, 28 mai 1985, 16 septembrie 1996, 18 februarie 1999 și, respectiv, 6 iulie 2004, pronunțate în cauzele "Aspecte privind regimul lingvistic în școlile belgiene" împotriva Belgiei, paragraful 10, Marckx împotriva Belgiei, paragraful 33, Rasmussen împotriva Danemarcei, paragrafele 35, 38 și 40, Abdulaziz, Cabales și Balkandali împotriva Regatului Unit, paragraful 72, Gaygusuz împotriva Austriei, paragraful 42, Larkos împotriva Cipru, paragraful 29, Bocancea și alții împotriva Moldovei, paragraful 24).

Or, așa cum am arătat mai sus, textul de lege criticat, stabilind un beneficiu exclusiv pentru cei care au obținut o diplomă de studii ulterior numirii într-o funcție publică și excluderea celor care au dobândit-o anterior numirii, instituie un tratament juridic diferit care echivalează cu o veritabilă discriminare, fără o justificare obiectivă și rezonabilă.

În consecință, dispozițiile de lege criticate, sub aspectul menționat, instituie o discriminare, fără a avea un scop legitim, de vreme ce, în aparență, legea introduce un privilegiu pentru funcționarii publici, categorie din care fac parte, ambele fracțiuni discutate. Astfel, apare ca nejustificată opțiunea legiuitorului de a oferi un drept numai unora. Faptul că unele persoane au acceptat funcții inferioare studiilor nu trebuie să echivaleze cu decăderea din dreptul de a accede la un privilegiu legal, acordat categoriei din care fac parte deja (funcționarii publici).

Constatam că, dreptul de a promova în clasă trebuie să fie acordat în egală măsură tuturor funcționarilor publici care pot valorifica diploma de studii, indiferent de momentul obținerii.

2. Încălcarea art. 1 din Protocolul nr. 12 la Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale

În mod tradițional, protecția garantată de art. 16 din Legea fundamentală impune **corelarea acestuia cu un drept fundamental**. În mod similar, art. 14 din Convenție protejează drepturile prevăzute în mod expres de aceasta. Nivelul următor de protecție a drepturilor este conferit de Protocolul nr. 12 la Convenție, ratificat de România prin Legea nr. 103/2006, prin art. 1, privind **interzicerea generală a discriminării în aplicarea oricărui drept prevăzut de legea națională**. Astfel, paragraful 1 impune o obligație suplimentară statelor semnatare: *”Exercitarea oricărui drept prevăzut de lege trebuie să fie asigurată fără nicio discriminare bazată, în special, pe sex, pe rasă, culoare, limbă, religie, opinii politice sau orice alte opinii, origine națională sau socială, apartenența la o minoritate națională, avere, naștere sau oricare altă situație”*. Paragraful 2 stabilește o normă prohibitivă direct în sarcina autorităților publice în raporturile cu toți cetățenii: *”Nimeni nu va fi discriminat de o autoritate publică pe baza oricăruia dintre motivele menționate în paragraful 1”*.

Din cuprinsul prevederilor convenționale, rezultă următoarele condiții necesare pentru a fi aplicabile:

a) o **dispoziție legală de drept intern să stabilească** un drept pentru o anumită categorie de persoane - „*exercitarea oricărui drept prevăzut de lege (...)*” – ceea ce are semnificația existenței unei legi în dreptul intern al statului semnatar, lege care să consacre existența unui drept, în cazul de față cel de a participa la examenul de promovare în clasă;

b) o **autoritate publică națională împiedică o persoană să beneficieze de dreptul respectiv** – în speță, **Autoritatea Națională a Funcționarilor Publici și instituțiile publice** aflate în situația ipotezei legale

c) **împiedicarea să aibă drept cauză unul sau mai multe criterii dintre cele enumerate de art. 1 parag. 1 din Protocolul nr. 12 adițional la Convenție** – în

cauză, împiedicarea accesului la examenul de promovare în clasă a funcționarilor publici pe **criteriul datei obținerii diplomei față de momentul numirii în funcția publică – criteriu care intră în categoria ”oricare altă situație”.**

Constatăm astfel că textul de lege criticat îndeplinește condițiile enunțate și astfel contravine interdicției generale de discriminare consacrată de art. 1 din Procolul nr. 12 la Convenție.

Evidențiem, totodată, faptul că norma convențională se regăsește chiar în Legea nr. și 188/1999, republicată, care la art. 27 alin. (2) prevede aceeași interdicție legală generală de discriminare: „este interzisă orice discriminare între funcționarii publici pe criterii politice, de apartenență sindicală, convingeri religioase, etnice, de sex, orientare sexuală, stare materială, origine socială sau de orice altă natură”. Prin urmare, cele două norme – internă și internațională, se află în raport de complementaritate, rezultând **principiul interzicerii generale a discriminării în materia drepturilor funcționarilor publici**, atât prin raportare la criteriile de non-discriminare enumerate în mod expres de art. 1 parag. 1 din Protocolul nr. 12 adițional la Convenție, cât și prin raportare la cele enumerate de art. 27 alin. (2) din Legea nr. 188/1999, republicată. Pe cale de consecință, raportat la categoria funcționarilor publici, noțiunea de „lege” pe care o utilizează art. 1 parag. 1 din Protocolul nr. 12 se referă atât la Statutul funcționarilor publici, cât și la toate celelalte acte normative incidente în materia funcției publice, care prefigurează drepturi de care se pot prevala acești angajați ai administrației publice.

Interzicerea generală a discriminării impune, pe de o parte, ca tuturor funcționarilor publici în activitate să le fie conferită, în mod eficient, posibilitatea efectivă de a-și exercita toate drepturile instituite prin lege în favoarea lor, iar, pe de altă parte, ca niciunui dintre ei să nu îi fie îngădit ori negat exercițiul acestor drepturi în considerarea apartenenței la una dintre categoriile sugerate de criteriile de non-discriminare menționate fie de art. 27 alin. (2) din Legea nr. 188/1999, republicată, fie de art. 1 parag. 1 din Protocolul nr. 12 adițional la Convenție ori ”*de orice altă natură*”.

Pe cale de consecință, constatăm încălcarea art. 1 din Protocolul nr. 12 adițional la Convenție coroborat cu art. 27 alin. (2) din Legea nr. 188/1999, republicată, prin discriminarea funcționarilor publici care au dobândit o diploma de studii anterior numirii în funcția publică, față de cei care au dobândit diploma ulterior, după criteriul datei dobândirii diplomei raportat la data numirii într-o funcție publică.

3. Încălcarea art. 21 pct. 2 din Declarația Universală a Drepturilor Omului și a art. 25 lit. c) din Pactul internațional cu privire la drepturile civile și politice

Art. 21 pct. 2 din Declarația Universală a Drepturilor Omului prevede că „*orice persoană are dreptul de acces egal la funcțiile publice din țara sa*”, iar **art. 25 lit. c)** din **Pactul internațional cu privire la drepturile civile și politice** stabilește faptul că „*orice cetățean are dreptul și posibilitatea, fără niciuna dintre discriminările la care se referă art. 2 și fără restricții nerezonabile: (...) de a avea acces, în condiții generale de egalitate, la funcțiile publice din țara sa*”. La rândul său, art. 2 din același pact are următorul cuprins: „*Statele părți la prezentul pact se angajează să garanteze că drepturile enunțate în el vor fi exercitate fără nici o discriminare întemeiată pe rasă, culoare, sex, limbă, religie, opinie politică sau orice altă opinie, origine națională sau socială, avere, naștere sau orice altă împrejurare.*”

Observăm că aceste texte consacră principiul egalului acces la ocuparea unei funcții publice naționale. Apreciem că aceste principii se aplică în egală măsură celor care doresc să accedă într-o funcție publică, cât și celor care sunt deja numiți într-o funcție publică și urmăresc să promoveze. Accesul la funcția publică în clasa superioară este de asemenea ocrotit prin aceste norme internaționale, fiind necesar să fie asigurat în aceleași condiții și fără restricții nerezonabile.

În speță, **excluderea celor care au dobândit diploma de studii anterior numirii în funcție, apare ca o restricție nerezonabilă la funcția publică superioară în clasă ce contravine normelor internaționale precitate.**

4. Încălcarea art. 11 și art. 20 din Constituție

Art. 20 din Constituție consacră principiul potrivit căruia „dispozițiile constituționale privind drepturile și libertățile cetățenilor vor fi interpretate și aplicate în concordanță cu Declarația Universală a Drepturilor Omului, cu pactele și cu celelalte tratate la care România este parte” [alin. (1)]. „Dacă există neconcordanțe între pactele și tratatele privitoare la drepturile fundamentale ale omului, la care România este parte, și legile interne, au prioritate reglementările internaționale, cu excepția cazului în care Constituția sau legile interne conțin dispoziții mai favorabile” [alin. (2)].

Din analiza prevederilor precitate din Declarația Universală a Drepturilor Omului și din Pactul internațional cu privire la drepturile civile și politice, rezultă indubitabil că reglementările internaționale sunt mai favorabile decât cele naționale, în prezenta speță. Totodată, **în lumina art. 20 din Constituție, apare fără echivoc că aplicarea principiului egalității în drepturi trebuie să fie realizată prin prisma oferită de art. 1 din Protocolul nr. 12 adițional la Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale**. Ca urmare, apare necesitatea ca în interpretarea normei legale supuse discuției, să se aplice cu prioritate reglementările internaționale.

La rândul său, **art. 11 alin. (1) din Legea fundamentală** stabilește faptul că „Statul român se obligă să îndeplinească întocmai și cu bună-credință obligațiile ce-i revin din tratatele la care este parte”. În sfârșit, alin. (2) al aceluiași art. 11 precizează: „*Tratatele ratificate de Parlament, potrivit legii, fac parte din dreptul intern*”.

Așadar, din perspectiva acestui text constituțional decurge obligația statului român de a-și îndeplini întocmai și cu bună-credință obligațiile asumate prin documentele internaționale ratificate, care astfel fac parte din dreptul intern.

Având în vedere, așa cum am arătat mai sus, că, în speță, **normele de drept internațional descrise oferă o protecție mai ridicată cetățenilor vizați decât normele de drept intern, iar pe cale de consecință sunt incidente dispozițiile constituționale ale art. 11 și art. 20. Ca atare, în cazul de față, textele internaționale la care am făcut referire sunt aplicabile cu prioritate.**

5. Deturnarea reglementărilor legale de la scopul lor legitim

În jurisprudența sa, instanța de contencios constituțional a reținut că *"deturnarea reglementărilor legale de la scopul lor legitim, printr-o sistematică interpretare și aplicare eronată a acestora de către instanțele judecătorești sau de către celelalte subiecte chemate să aplice dispozițiile de lege, poate determina neconstituționalitatea acelei reglementări"*. Astfel, Curtea Constituțională are competența de a elimina viciul de neconstituționalitate astfel creat, esențial în asemenea situații fiind asigurarea respectării drepturilor și libertăților persoanelor, precum și a supremației Constituției (Decizia nr. 448 din 29 octombrie 2013, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 5 din 7 ianuarie 2014, și Decizia nr. 224 din 13 martie 2012, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 256 din 18 aprilie 2012, Decizia nr. 336/2015, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 342 din data de 19 mai 2015).

Față de cele expuse, apreciem că dispozițiile art. 68 alin. (1) din Legea nr. 188/1999 privind Statutul funcționarilor publici, republicată, contravin prevederilor art. 16 alin. (1), art. 11 și art. 20 din Constituție, art. 1 din Protocolul nr. 12 la Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, art. 21 pct. 2 din Declarația Universală a Drepturilor Omului și art. 25 lit. c) din Pactul internațional cu privire la drepturile civile și politice.

Avocatul Poporului,

A handwritten signature in dark ink, appearing to read 'Victor Ciorbea', is written over a red circular stamp. The stamp contains the text 'ROMANIA' at the top and 'AVOCATUL POPORULUI' at the bottom, with a central emblem. The signature is written in a cursive style with a long horizontal stroke extending to the right.

Victor Ciorbea